

## מ"ת 20/48698-12 מדינת ישראל נגד חאלדabo עמאר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

5 ינואר 2021

מ"ת 20-12-48698 מדינת ישראל נ'abo עמאר(עצייר)

בפני כב' השופט עמית כהן  
הمحكمة: מדינת ישראל  
עו"ד Shiran Machag'na  
נגד חאלדabo עמאר(עצייר)  
המשיב: עו"ד עידו פורת  
עו"ד עידו פורת

### החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

ההחלטה זו דנה בשאלת קיומן של ראיותلقאה.

### **כתב האישום**

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו שוד בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186 לחוק; שינוי זהות של הרכב, עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק.

2. בכתב האישום נתען שבין המשיב, ואסףabo עמאר (להלן: "זיאד") או "זיאד") ואחר שזהותו אינה ידועה לבדוק לבקשת (להלן, ככל ייחד: "החוodyim"), יש היכרות מוקדמת; ואסף הוא הבעלים של הרכב טויזה (להלן: "הרכב"); זיאד פוטר ממקום עבודתו במחצבות יתר (להלן: "המחצבות"), כ-3 שבועות前にם האירועים מושא כתב האישום; זיאד ידע את ואסף והמשיב שהמתלון מעביר כסף במזומנים למחצבות; החחוodyim קשר לשוד את המתלון; החחוodyim זיפו את מספר הרכב, כדי למנוע את זיהויו, והצטידו במסכות פנים, בcpfות, אלה, סcin (להלן: "הסכין") וחפש הנחזה להיות אקח (להלן: "דמות האקח").

ב-20.7.10 נסע המתלון ברכב סובארו (להלן: "הסובארו"), כשהוא מוביל כסף בסכום של 163,000 ₪ (להלן: "הכסף") בתוך תיק (להלן: "התיק"); החחוodyim המתינו למtalon בצומת דביר ונסעו אחרי שזיהו אותו; כשהגיעו המתלון לצומת ערדים, הגיעו החחוodyim מצדו של המתלון, וחסמו אותו באמצעות הרכב; המתלון עצר את הסובארו, כ-3 מהחוodyim ירדו מהרכב כשם רעלוי פנים ואחד מהם אוחז בסcin; אחד מהחוodyim ذكر באמצעות סcin את הגלגל הקדמי ימנית של הסובארו וגרם לתקר בגלגל; המתלון נסע במהירות מהמקום, לכיוון צומת שוקת; החחוodyim שבו לרכב והחלו לנסוע אחרי המתלון; בהגיע המתלון לצומת שוקת, עצר את הסובארו, משומ שדליך רמזור אדום בכיוונו;

עמוד 1

החוודים חסמו את הסובארו מצד ימין, כאשר הם פוגעים בדופן ימין של הסובארו באמצעות דופן שמאל של הרכב; לאחר מכן ירדו החוואדים מהרכב, כשהם אוחזים בסכין ובدمוי האקדח וניגשו לסובארו; אחד מהחוודים פתח את דלת הנוסע בסובארו, כשהוא אוחז בסכין בידו, הבחן בתיק, ואחד מהחוודים נטל את התיק ותכלתו ויצא מהסובארו; לאחר מכן ברחו החוואדים מהמקום כשהם לוקחים עמו את התיק עם הכסף.

## עיקר טענות הצדדים

3. המבוקשת טוענת שקיימות ראיותلقואורה לאשמתו של המשיב והן: הודהת ואסף; מחקרי תקשורת בין המשיב לزيد; גילוי טביעות אצבע של המשיב ברכב וגילוי ד.ג.א. של המשיב על כפפה שנמצאה ברכב (וראיות נוספת נספota שיש בהן להוכיח את איורע השוד).

נוכח המעשים המិוחסims למשיב, טוענה המבוקשת שאין חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר, אולם בדיעון שהתקיים ביום 30.12.20 (להלן: "הדיון"), הסכמה המבוקשת שהמשיב ישלח לשירות המבחן.

4. בדיעון לא חלק ב"כ המשיב שאירע שוד נגד המתлонן וושאסף השתתף בשוד ואף לא שקיימות ראיותلقואורה נגד המשיב, אך טען שיש חולשה של ממש בראיות, שיש בה כדי להוכיח שחרור המשיב בתנאים אשר יקבע בהם"ש.

לטענת ב"כ המשיב, הראייה המרכזית הקושרת את המשיב לאירוע, היא עדותו של ואסף, אשר מודה שהיא באירוע ונוגבר ברכב, נגדו הוגש כתב אישום בנפרד והוא עד תביעה, אך לדעתו קיימות סתיות רבות ועמוקות, היורדות לשורשו של עניין, בהודעותיו השונות של ואסף. ב"כ המשיב מתאר את התפתחות והשינויים בגורסאות שמסר ואסף (ראו בהמשך) וכי בסופו של דבר, בעימות שנערק בין ואסף למשיב, חזר בו ואסף מגרטתו המפלילה את המשיב, וטען שהמשיב לא היה במקום, והוא הפליל אותו כדי להתנקם בו בשל סכסוך ביניהם, טוענה אותה טען המשיב מחקירתו הראשונה.

ביחס לטביעת האצבע, טוען ב"כ המשיב שואסף טען שהמשיב ישב ברכב מאחוריו, ואף אחד לא ישב מקדימה, ואילו טביעת האצבע נמצאה בחלאן הקדמי החיצוני וכי בגרסתו השנייה, הסביר המשיב שהוא נסע עם ואסף לפניו כ-3 כוחדים וישב מקדימה.

ביחס לכפפה, טוען ב"כ המשיב שהוא נמצא ברכב מאחור, ואף אחד לא יודע ממתי הוא נמצא שם.

ביחס לשיחת הטלפון בין המשיב לزيد, אשר הסכים לקיומן של ראיותلقואורה נגדו, היא התקיימה בשעה 23:20, כאשר האירוע התרחש בשעה 00:20. טוענת ב"כ המשיב, זiad והמשיב הם בני דודים, שניהם מאשרים את השיחה ואומרים שהם ישבו לפי מועד האירוע ב"שג".

5. ב"כ המבוקשת מסכימה שואסף מסר מספר גרסאות שונות, אולם, לטענה, אין מדובר רק בעדותו של השותף, אלא לעדות מצטרפים טביעת האצבע והכפפה עם הד.ג.א, שהיא ראייה פורנזית שאין הסבר לקיומה, יכול להוות לבדה ראייה מספקת להרשותה.

מוסיפה ב"כ המבוקשת וטענת שואסף חזר בו רק לאחר שוחרר ממעצר.

עוד טוענת ב"כ המבוקשת, שהמשיב היה בבריחה עד אשר נעצר, בערך חודש וחצי.

לענין טביעת האצבע, טוענת ב"כ המבוקשת שהמשיב לא טען מיד שהוא על הרכב, אלא רק בחקירותו השלישית, אחרי

שהכחיש זאת בחקירתו הקודמת, ורק לאחר שהטicho בו שנמצאה טביעה אכבע שלו ברכב.

מאחר שואסף ודייד נשלחו למסקיר, לא מתנגדת המבוקשת שגם המשיב יופנה לשירות המבחן לקבלת מסקיר מעצר.

6. לסיקום - אין מחלוקת בין הצדדים בקשר לקיומן של ראיות לכואורה, אולם לטענת ב"כ המשיב, יש בהן חולשה משמעותית.

הADB מבקשת אינה מתנגדת לקבלת מסקיר בעניינו של המשיב, ואילו ב"כ המשיב טוען שנוכח החולשה בראיות, יש לבחון חולופה ללא מסקיר.

## עיקר הראיות

7. כאמור לעיל, מלבד הודיעתו של ואסף, לטענת המבוקשת קושרים את המשיב לאירוע - טביעה אכבע שלו שנמצאה על החלון החיצוני הקדמי של הרכב, שלא סמוך למושב הנהג; ד.נ.א. של המשיב שנמצא על כפפה שנמצאה ברכב; ושיחת טלפון מהטלפון של המשיב לטלפון של זיאד.  
להלן ATIICHIS לחלק מהראיות.

8. עיקר הודיעתו של ואסף

8.1 7.10.20 10:23 - תמלול שיחה מוקלטת בין שוטר לואסף

ואסף מודה שהוא ביצע את השוד ומתאר אותו בצורה דומה לנטען בכתב האישום; הוא ידע שהמתלונן מגיע להביא משוכנות, הוא חיכה לו בצומת דברי בערך משעה 03:00 עד בערך 04:00, עד שהוא עבר; הכסף היה באותו של המתלונן מקדים, בתיק; המקרה קרה ברמזור שוקת, לפני הרמזור הוא חסם את המתלונן, אך המתלונן ברוח, אחרי שהוא ذكر לו את הגלגל; הוא נסע אחריו עד לרמזור שוקת ואז שרד אותו; התיק היה במגירה הקדמית; הוא זרק את הסכין רחוק מהבית; ואסף טען שהוא היה בלבד ברכב.

ואסף טען שהוא לא יודע איפה הכסף, אך ב"כ אמר שהוא ידבר בלבד עם אבא שלו, והם יביעו את הכסף.  
ואסף אמר שהוא מודה לך "... אין דבר זהה יתנו מילה על אחר".

8.2 7.10.20 14:36

ואסף הודה במינוח לו, אך טען "נכון אבל לא היה לי נשך ולא עשית קשר רפואי לפחות"; בהמשך, ואסף מתאר את פרטיה האירוע באופן דומה למתואר בכתב האישום, טוען שהוא יצא מביתו בשעה 2:30. אולם, ואסף טען שעשה את הכל בלבד; כאשר החוקר הטיח בו שמדובר בחקירה עולה שהוא איתם עוד שלושה אנשים, הוא הכחיש וטען שלא היה איתם אף אחד וחזרשוב ושוב על האמירה שהוא בלבד.

8.3 7.10.20 22:29

ואסף נשאל לגבי "בחור בשם כהן כהן" (להלן: "כהן"), ומאשר שהוא מכיר אותו, שהוא בן דוד שלו; ואסף נשאל על כך שהוא אמר שהכסף נמצא אצל כהן והוא טוען שהוא אמר זאת מהלץ של קצין המודיעין ואבא שלו וכי הכסף אינו אצל

כامل; ואסף חזר וטען שלא היו איתו אחרים בזמן ביצוע השוד.

8.4. 10.10.20 שעה 12:32

ואסף טען שהוא עוד שלושה ביצעו את השוד, הוא נהג ברכב, שני אנשים ירדו לשוד את המטלון ואחד מהשניים לקח את הכסף; ואסף טען שהוא היה בסה"כ הנהג; לטענתו לאחר השוד הם נסעו לكيיה, האחרים ירדו מרכב, הוא נסע לכיוון ביתו ולא ראה את הכסף.

ואסף תיאר שהוא חסם את רכב המטלון, בפעם הראשונה במלחוף של ערד, שני אנשים ירדו מרכב, אחד ישיב לידיו ואחד ישיב מאחור, זה ישיב מאחור ירד עם סכין וזכיר את הגלגל, אבל המטלון הצליח לבסוף ובזמן הבריחה, זה ישיב מאחור קיבל מכח ברגלו; פעם שנייה הוא חסם את רכב המטלון בצומת שוקת; בפעם השנייה ירדו שני אנשים, זה ישיב לידי ירד מרכב לרכב של המטלון, פתח את הדלת האחוריית ימנית והשוו ישיב מאחור וקיבלו מכח ברגלו, מצא את הכסף בMagnitude הקידמית אז הם נסעו לכיוון לキーיה, הוא הוריד את האחרים והם לקחו את הכסף.

ואסף הסביר שהוא מסpter את האמת כיון שהוא רוצה לקבל את העונש רק על חלקו בשוד - שהוא היה בסה"כ הנהג.

ואסף הוסיף וטען שכמעט אינו קשור לאירוע והוא עצור סתום, הוא זיהה תמונה של זיאד, אך סירב למסור שמות של המשתתפים האחרים.

8.5. 15.10.20 שעה 16:10

ואסף חזר וטען שהוא היה הנהג ברכב, והוסיף שהוא ברכב עד שני אנשים - זיאד והמשיב, המשיב ישב במושב האחורי אחרי הנהג וזיאד לידיו ואף אף לא ישב במושב ליד הנהג; הוא טען שלא ציין את שם המשיב משום שהואפחד שהיה סכוט משפחתי, כי המשיב הוא מהמשפחה שלו והם חברים.

זיאד היה רעל פנים, ישב במושב האחורי, לא מאחורי הנהג, והוא זה שירד לחפש את הכסף בסובארו; המשיב ישב במושב האחורי, אחרי הנהג; כפפות לטקס שנמצאו ברכב, שייכות למשיב; המשיב ירד בשתי הפעמים עם הסכין והוא זה שהלך את הכסף; המשיב קיבל מכח מהסובארו; ואסף טען שהוא לא ירד מרכב; זיאד עבד במחצבה, ידע הכל ונtube לו את מספר הטלפון של המטלון; זיאד והמשיב תכננו את הכול מראש; הוא הוריד את זיאד והמשיב והמשיב לbijתו; המשיב החזיק את הכסף ולא היה עם טלפון.

ואסף טען שהוא חשב שהם מתכוונים לפrox' לאוטו, ולא חשב שהכוונה לבצע שוד.

ואסף הוסיף שככל מה שהוא בחקירה הזאת והקדמתו הוא אמת, אך הוא לא יעד בבית המשפט, כיון שהוא יעשה סכט משפחתי.

ואסף העיד שהמשיב עלה לרכבו בעבר, לפני המקרה.

8.6. 16.12.20 שעה 12:01, עימות בין ואסף ולמשיב

ואסף טען שאמר את השם של המשיב כדי להתנקם בו, על שני דברים - חוב בקשר לאופנו של המשיב רכש מואסף והמשיב שוחח בטלפון עם אחותו של ואסף; המשיב לא השתתף בשוד.

.9. עיקר הودעות המשיב

.9.1 7.12.20 שעה 17:44

הוא מכיר את זheid, דרך נישואין של בן דוד של המשיב; הוא מכיר את ואסף הרבה זמן, הם אוטה משפחה; ואסף עשה שימוש בהרבה רכבים, הוא נסע פעמי אחת עם ואסף, רק ברכב מסוג רנו; הוא ידע שהוא דרוש לחקירה; הוא לא הגיע עד עתה לחקירה ממשום שאשתו הייתה אמורה ללדת והוא התכוון לבוא אחריו שהיא תולד; בלבד או קצין דבר עם אבא שלו והוא אמר לאבא שלו שאחרי הלידה הוא יבוא; יש לו סכסוך עם ואסף והמשפחה שלו, בגלל חוב עבור אופנווע שהמשיב רכש מואסף ולא שילם את מלאה התמורה וענין רומנטי הקשור לאחותו של ואסף; הסכסוך אירע לפני 3 - 4 חודשים ולאחר מכן, אין בינום כמעט קשר; במועד האירוע, הוא היה בכפר אצל בני דודים שלו, עם מספר אנשים, לרבות זheid, ובנסיבות 1:00 הוא הלך לישון בבית שלו, עם אשתו; באותו המועד הוא לא ראה את ואסף; אולי זheid עבד במחצבה; הוא לא מוכן למסור את הקוד לטלפון שלו, כיוון שיש בו דברים פרטיים.

המשיב מכחיש כל קשר לשוד; ואסף משקר בגלל שהוא רוצה להתנקם בו; אם מישחו חוץ מואסף אומר שהוא השותף בשוד, הוא מבקש עימות, כיוון שלו אח ובן דוד מאוד דומים לו; הוא מבקש עימות עם ואסף.

כאשר החוקר הטיח במשיב שנמצאה טבעת אכבע שלו במקום האירוע, הוא השיב: "אין דבר זהה" וכי "תכן שמדובר בטעות של המעבדה".

.9.2 7.12.20 שעה 21:10

המשיב נשאל מדוע לא הגיע לחקירה ומדוע אינו מוכן למסור את הקוד לטלפון, וחזר על דבריו בהודעה הקודמת.

.9.3 16.12.20 שעה 10:23

אין شيء מההודעות הקודמות, מכחיש כל קשר לאירוע; לפני 3 - 4 חודשים, נסע עם ואסף לעבודה ברכב מסוג רנו מגאן; כאשר הוצאה לו תמונה של הרכב והוותח בו שהוא הרכב ששימש לשוד, הוא טען שלפני 3-4 חודשים הוא נסע עם ואסף ברכב וישב ליד הנהג; הוא לא אמר זאת בחקירה הקודמת, כיוון שלא זכר; המשיב חזר והכחיש שהשתתף בשוד; לגבי הcpfpa עם הד.נ.א שלו, טען המשיב שהוא השתמש בcpfpa בביתו וזרק אותה וייתכן שימושו השתמש בה.

.9.4 16.12.20 שעה 12:01, עימות בין ואסף ולמשיב

ראו סעיף 8.6 לעיל.

.9.5 20.12.20 שעה 13:24

המשיב חזר על טענותו שבשבועות הרלוונטיות, הוא יישן; המשיב נשאל לגבי שיחת טלפון שביצע עם זheid ב-20.12.6.7.20, והסביר שהוא אינו זוכר אם דבר עם זheid באותו המועד, אך כל כמה זמן הם מדברים בטלפון בקשר למפגש שהם עושים בבית של קרוביהם של שניהם; הוא הולך לישון בדרך' בין 00:00 ל-01:30;

.10. הודעות נוספות (לא כל ההודעות מפורטו)

.10.1 7.10.20 שעה 5:00: עד ראייה, רמי לוי, מתאר שראה הרכב אפור חום ג'יפון שחור; מהרכב האפור יצאו ארבעה אנשים רעולי פנים, כל אחד מדלת אחרת; אחד החזק אקדייך ואחד החזק סיכון; הארבעה עלו לרכב שלהם ונכנסו משם והג'יפון עקוף אותם והם נסעו אחריו; הוא נסע אחריהם; בשוקת הרכבם שוב עטרו, עד שהגיע, הארבעה כבר עלו לרכב; לג'יפון היה תקר.

10.2. 7.10.20 שעה 8:48: עדות המתלוון, מתאר את האירוע כפי שעולה מכתב האישום; מהרכב ירדו 3 או 4 אנשים.

10.3. 19.12.20 שעה 13:58: עדת ראייה, רינת לוי, מתארת שבערך ב-20:04, ראתה שרכב חסם רכב אחר, ארבעה אנשים רעולי פנים ירדו מהרכב החוסם, כל אחד מדלת אחרת; הנג יצא עם אקדח, הנושא שישב אחרי הנג יצא עם סכין והנושא ליד הנג יצא עם מוט ביד; הרכב שנעוצר נסע; ושוב בפעם השנייה בצדמת שוקת, כל הארבעה יצאו מהרכב, אחד נכנס עם חלק גופו העליון לרכב שנעוצר, יצא ממנו, כולם נכנסו לרכב ונסעו חזרה לכיוון לקיה.

10.4. הודיעות של זheid, באחת הוא שמר על זכות השתקה ובאחרות הוא מכחיש שהשתתף בשוד.

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועינתי בחומר הרלוונטי, הגיעו למסקנה שקיימות ראיותلقואורה לכך שהמשיב ביצع את המיחס לו, ולא קיימת חולשה של ממש בראיות.

raiות נגד המשיב מtabסתות על עדות ברורה של ואסף, הנמכת בשתי ראיות פורנזיות עצמאיות - (1) טביעה אצבע של המשיב אשר נמצא על הרכב; (2) כפפה שנמצאה בחלק האחורי של הרכב, עליה נמצא ד.ג.א. של המשיב, ועוזתו של ואסף שהכפפה שייכת למשיב.

להלן אפרט את נימוקי.

12. ב"כ המשיב טוען קיימת חולשה ממשועות בראיות, בשל סתיות בין הודיעותיו השונות של ואסף, ובמיוחד חוזרת מהפלת המשיב בעימות אשר נערך בינהם.

בדין בمعצר עד תום ההליכים, על בית המשפט להכריע אם קיימות ראיותلقואורה - ראיות שיש בהן פוטנציאל להרשיע את המשיב, לאחר עיבודן במהלך המשפט.

בשלב זה, הדיון אינו כולל התייחסות מדויקת להערכת מהימנותם של העדים וההחלטה בדבר מהימנות העדים שומרה בבית המשפט השומע את הראיות בתיק העיקרי, אלא אם עלות סתיות מהותיות וברורות, המאיינות את התוכנות האשמה, זאת גם אם מתגלים סתיות בגרסאות שמסר עד ואף אם עד חוזר בו מהגרסה שמסר [ראו: בש"פ 13/953 פלוני נ' מדינת ישראל, 4.12.13; בש"פ 15/5867 חמאסה נ' מדינת ישראל, 24.9.15; בש"פ 143/15 ابو עסב ואח' נ' מדינת ישראל, 24.2.15].

ראוי:

"אכן, כתעתת העורר, ככל שטענת הראיות הלאוריות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה מעורר ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחילופת מעצר ... ואולם, בית משפט זה פסק לא אחת כי חזותו של עד תביעה מן הגרסה שמסר במשפטה אינה ממשיטה מניה וביה את גרטתו הראשונית באופן המצדיק שחרורו של הנאשם, ועל אף החזרה קיימת האפשרות כי ימצא שהנאשם ביצע את המיחס לו ...".

[בש"פ 13/953 פלוני נ' מדינת ישראל, 4.12.13].

13. הראיות העיקריות נגד המשיב, שיש בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעתו במיחס לו, הן: (1) הודיעותיו של ואסף; (2) טביעה האצבע שנמצאה על הרכב; -(3) כפפה שנמצאה בחלק האחורי של הרכב, עליה נמצא ד.ג.א. של

עמוד 6

המשיב, ועדותו של ואסף שהכפפה שייכת למשיב. אולם, כפפה היא חוץ ניד, אך המשיב לא מסר הסבר סביר להימצאות הcpfape ברכב, למרות שניתנה לו הזדמנות לכך.

בית המשפט אשר ידונ בתיק העיקרי יבחן את הריאות ויקבע איזה מהגרסאות הוא מאמץ, האם קיים הסבר להימצאות טביעה האצבע של המשיב על הרכב, להימצאות הcpfape עם הד.ג.א של המשיב ברכב והשicha שלו עם זאת מספר שעות לפני האירוע, ויקבע האם הוכחה אשמתו של המשיב מעבר לספק סביר.

14. מתיאור האירוע על ידי המתلون והעדים הניטרליים, עולה שהשתתפו באירוע שלושה עד ארבעה משתתפים המבקשת עצרה את ואסף, אשר הודה שהוא השתתף באירוע. בתחילת הכחיש ואסף שהשתתפו עמו אחרים בשוד והבהיר שהוא אינו מתכוון למסור שמות אחרים (ראו תמלול השicha מיום 10.10.20); בהודעתו מיום 15.10.20 תיאר ואסף לראשונה שהשתתפו בשוד 3 אנשים, מבליל למסור את שמות המשתתפים האחרים, ורק בהודעתו מיום 15.10.20 נקבע ואסף, לראשונה, בשמו של המשיב וחשוד נסוף - זאת. ואסף הסביר שהוא לא ציין את שם המשיב, משום שפחד שהיה סכוך משפחתי, ولكن אף הודיע שלא יעד נגד המשיב במשפט.

במה שר, בעימות שהתקיימו בין ואסף למשיב, חזר בו ואסף מהודעתו, וטען שהוא הפליל את המשיב בשל מחולקת ביניהם.

אין בכך שבהודעות הראשונות נמנע ואסף מלצין את שמו של המשיב ואף לא בכך שבעימות הוא טען שהמשיב לא השתתף עמו בשוד, כדי להחליש ב;zורה שמשמעותית את הריאות נגד המשיב. ההסביר שמסר ואסף מודיע נמנע מלצין את שמו של המשיב (כדי למנוע סכוך משפחתי), יכול להסביר מדוע בעימות הוא טען שהמשיב לא השתתף עמו בשוד, והסביר מחייב משקלן של הסתרות בהודעתו של ואסף, במיוחד כאשר ואסף לא נקבע בשם משתתף אחר בשוד.

ראוי:

"... אכן, לא נעלמה מעוני העובדה כי יעקב חזר בו מגרסתו המפלילה. ואולם, אין לראות בשינוי, זהה המכרסם בעוצמתן של הריאות לכואורה. על מנת לכרטס כרטס ממש בפוטנציאלי הראייתי הגלום בראשיות שלב הלאורי, אין די בהצבעה על סתרות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתרות גלוות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא אפשר ליתן בה כל אמון ויצינה כמשוללת יסוד ... בחינת הודעתו של יעקב מגלה הסביר אפשרי לכך שחרז בו מגרסתו המפלילה - בהודעה מס' 4 סירב יעקב לגלות את שמו של האדם אשר סיפק לו את הנשק משום החשש "שיסבר אותו". ... ניתן, אפוא, לראות כי יעקב נרתע מחשיפת שמו של העורר כמו שנטן לו את הנשק בשל חשש לפגיעה בו ובמשפחה. אין בידי לקבוע בשלב זה, האם אכן ניתן לתלות את חוסר העקבות שבדבריו בחשש זה, ואולם - על פניו - לא ניתן לדוחות טעם זה על הסף, ויש בו כדי לספק הסביר מתקובל על הדעת, המחייב משקלן של הסתרות שעלייהן הצבע העורר ... וכן מתווסף העובדה כי לאחר שחרז בו יעקב מגרסתו, הוא לא נקבע בשם של אדם אחר שמסר לו את הנשק."

[בש"פ 352/11 ארץ איסי ברו נ' מדינת ישראל, 25.01.2011].

15. נוכח המעשים המיחוסים למשיב, כמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. מדובר בעבירה קשה- שוד, אשר בוצעה על ידי מספר משתתפים, לאחר תכנון והכנות, תוך שימוש בכלי רכב ונשך, דבר המחייב על מסוכנות גבוהה.

לכן, קיימת עילת מעצר.

ונוכח המסוכנות הגבוהה, אין מקום לבחון חלופה ללא תסקירות.

ונוכח הסכמת המבוקשת, אני מורה על קבלת תסקירות שירות מבחן.

## תוצאה

16. אני קובע שקייםות ראיות לכאותה נגד המשיב.
17. קובע דין לבחינת האפשרות לבחינת חלופה מעוצר, לאחר קבלת תסקירות, ליום 19.1.21 בשעה 10:30 בפני כב' השופט ابو טהה.
18. שירות המבחן יגיש תסקירות בעניינו של המשיב, ובמסגרתו יבחן חלופה ויגש תסקירות מעוצר על למועד הדיון הנדרה. ב"כ המשיב ימסור לשירות המבחן פרטיים על הchlופה המוצעת.

**המציאות תודיע לשירות המבחן.**

ניתנה היום, כ"א בטבת  
תשפ"א, 05 ינואר  
2021, בהעדר הצדדים.

**עמית כהן, שופט**